

Kdaj bo konec sprenevedanja?

Kje so zastrupljenci?

V zadnjem času se v medijih pojavljajo ugibanja, koliko časa so na različne površine »odloženi« koronavirusi nevarni za okužbo. Pojavljajo se zelo različni podatki, tudi trditve, da to še ni raziskano. Večinoma se dolgoživost pripisuje virusu, ki je na kartonu, najkrajšo preživetveno dobo štirih ur pa bi naj imel na površinah iz bakra. A zakaj se pri zdravljenju okuženih ne pomaga preobremenjenim zdravnikom z uporabo koloidnega srebra s preverjenimi biološkimi učinki?

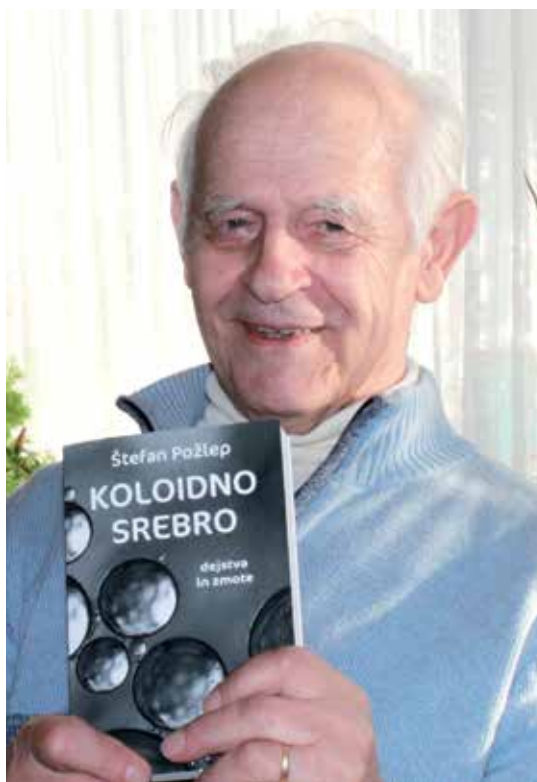
Dnevnik *Delo* je v rubriki Pisma bralcev 26. marca objavil prispevek prof. dr. Valentina Skubica. Tudi on povzema ugotovitev, da virus hitro (v štirih urah) propade na bakrenih površinah, in nadaljuje: »Če je to res, ali nas to opozarja, da je novi koronavirus občutljiv na baker?« Opozarja, da se je treba opreti na nova spoznanja, če je baker res škodljiv za novi koronavirus. Predlaga preizkus različnih bakrovih spojin kot kemoterapevtikov proti novemu virusu in ocenjuje njihovo strupenost. Ponovno se oglašava v Pismih bralcev 30. marca in nekatere prejšnje navedbe preklicuje kot lapsus, predlaga pa, da bi se naj *in vivo* za morebitno kemoterapijo uporabljal samo baker v obliki kelata, ki postopoma in odmerjeno odpušča bakrove ione.

SREBRO V MUMIJAH

V bitki proti virusu avtorji nekaterih prispevkov in objav razmišljajo ali predlagajo tudi uporabo cinka. Strnjeno povedano, zdi se mi, da avtorji teh

Kje so zastrupljenci med tisoči uporabnikov koloidnega srebra v Sloveniji?

prispevkov predlagajo ponovno odkrivanje tople vode. Človeštvo se je tisočletja znalo braniti pred bolezenskimi kljucami, vendar ne z bakrom ali cinkom; uporabljalo je srebro in, čeprav nevede, učinke srebrovih ionov. Na lobanjah egipčanskih mumij so našli srebrne ploščice, ki so varovale rane, narejene zaradi trepanacije lobanje. To so egipčanski vrači delali pred približno štiri tisoč leti!

Štefan Požlep, avtor knjige »Koloidno srebro – dejstva in zmote« (Misteriji.si; 19,90 €).

Pisec teh vrstic, ki po izobrazbi nisem ne medicinec in ne farmacevt, se vsem zgoraj omenjenim predlogom samo čudim in razmišljam, kaj je v njihovem ozadju. Pridobljena tehnična izobrazba mi je poleg spoštovanja že od prej znanih dejstev in dosežkov stroke utrdila tudi stališče, da je razvoj tehnike in tehnologije zasnovan in omogočen na dosežkih prejšnjih generacij, ki jih je treba spoštovati in nadgrajevati. Vse to pa institucionalni, recimo šolski medicini manjka. Poglejmo, kako je prišlo do zanikanja v nedavni zgodovini doseženih uspehov.

Medicina je vse do 1942. leta kot edini antibiotik uporabljala srebro oziroma koloidno srebro. Šele leta 1939 se je srebru pridružil sulfonamidni antibiotik Prontosil, za katerega je nemški patolog in mikrobiolog Gerhard Domagk dobil Nobelovo nagrado, ki jo je na pritisk nacističnega režima moral vrniti. Srebro oziroma koloidno srebro, ki pa po strukturi in bioloških učinkih ni bilo primerljivo današnjemu, z elektrolizo izdelanemu koloidnemu srebru, se je uporabljalo v vsakdanji zdravniški praksi pri zdravljenju infekcijskih bolezni ter preprečevanju infekcij pri poškodbah in operacijah.

NE PRINAŠA PROFITOV

V drugi svetovni vojni ga je na frontnih linijah in v lazaretih uporabljala ameriška vojska, srebro je spadalo tudi v sanitetno opremo vsakega vojaka. Proti koncu vojne so ga zamenjali s penicilinom, ki je bil v frontnih razmerah enostavnejši za uporabo. Pripravke iz srebra, ki jih je izdelova-

Foto: T. Svete

la farmacevtska industrija, so prodajale lekarne, ni bilo nobenih omejitev. Najuglednejše medicinske revije so objavljale rezultate študij in pridobljene izkušnje z uporabo srebra.

Potem, to je po 1942. letu, pa je prišlo do preloma, pričelo se je obdobje antibiotikov, ki so se za razliko od srebrovih učinkovin lahko patentirali in s tem omogočali velike profite. Srebro je postalo moteče, zato se je sprožila silovita kampanja, v kateri se je srebro, do včeraj zdravilo, pričelo predstavljati kot strupena sestavina.

Kampanja je zajela tudi edukativno medicino, srebro in z njim doseženi uspehi je izginilo iz učbenikov na medicini in farmaciji, izginilo iz predmeta zgodovina medicine. Študentje so slišali samo to, da je srebro težka in strupena kovina, torej dvojno laž o srebru. Rezultat tega je, da danes nekdo predlaga, naj se preveri učinek bakrovih ionov na virus, ne pozna pa, ali noče poznati, številnih študij, ki predstavljajo preverjene biološke učinke srebrovih ionov.

NI ZASTRUPLENIH

Medicina se je tako podredila interesom farmacevtskih korporacij, da je del svoje zgodovine prikrila, zamolčala pri izobraževanju generacij novih zdravnikov. Različni gremiji zdravstvenih ustanov se srebra branijo s trditvami, da manjkajo študije o njegovi učinkovitosti in varnosti njegove uporabe; reči je treba, da študije so, in to številne, manjkajo pa tisti, ki bi glede na svojo izobrazbo in vsakdanje delo morali te študije poiskati in jih proučiti. Morda so navajeni, da jim študije o številnih novih zdravilih prinese trgovski potnik farmacevtske korporacije, ki ta zdravila izdeluje.

Stokrat uporabljen in že izlizen izgovor o strupenosti srebra in nesprijemljivem razmerju med njegovo koristnostjo in nevarnostjo uporabe je za količkaj razgledanega uporabnika ko-

loidnega srebra postal že smešen; kje so zastrupljeni med milijoni uporabnikov koloidnega srebra v svetu, kje so med tisoči njegovih uporabnikov v Sloveniji? Pred petsto leti je srednjeveški zdravilec in alkimist Paracelsus rekel: »Vse snovi so strupi, pravi odmerek loči zdravi- lo od strupa.«

NIJZ ODVRAČA

Ameriška banka podatkov ugotavlja, da na recept izdana zdravila vsako leto v povprečju zakrivijo 106.000 smrti. Naš NIJZ za odvrčanje ljudi od koloidnega srebra kot kronski dokaz uporablja študijo dveh ameriških zdravnikov, ki sta proučevala tkivo z argirijo prizadetega uporabnika »koloidnega srebra«. Nista pa doumela, da to, kar je pil, ni moglo biti koloidno srebro, pač pa zvarek, ki s koloidnim srebrom nima nič skupnega. Izkazala sta popolno nevednost o elektrolizi.

Ameriška vladna agencija FDA je že pred nekaj leti objavila opozorilo (v moji knjigi *Koloidno srebro – dejstva in zmote* je natisnjen faksimile te objave), da je pogosto uporabljeni analgetik Voltaren gel pri predoziranju lahko smrtno nevaren; pri nas se nihče, niti NIJZ, ni zmenil za to opozorilo. Eventualne žrtve, starostniki s hudimi revmatskimi bolečinami, očitno nikogar ne zanimajo, opozarjanje na strupenost koloidnega srebra ima prednost. Poglejmo nekaj dejstev, ki izpodbijajo strupenost koloidnega srebra:

- Svetovna zdravstvena organizacija v svojih smernicah in direktivah za priravo pitne vode širom po svetu uvaja koloidno srebro kot sredstvo za bakteriološko dekontaminacijo pitne vode.

- Ameriška NASA, na osnovi študije ekspertne skupine Ameriške akademi-

NASA na vesoljski postaji pri recikliranju odpadne vode uporablja koloidno srebro.

je znanosti, na vesoljski postaji za recikliranje odpadne vode (tudi urina) uporablja za bakteriološko dekontaminacijo koloidno srebro.

- Na potovalnih križarkah in letalih se zaloge vode v rezervoarjih ohranjajo pitne z uporabo koloidnega srebra.

- Ameriška vojska med svojimi intervencijami po svetovnih žariščih preventivno uporablja koloidno srebro.

KONFLIKT S FARMACIJO

Na podlagi zgoraj predstavljenih dejstev in akutne krize zaradi pandemije novega koronavirusa, oziroma bole- nja covid-19, postavljam vprašanje:

Zakaj se pri zdravljenju okuženih ne pomaga preobremenjenim zdravnikom in vsem drugim, ki pri zdravljenju sodelujejo, z uporabo koloidnega srebra? Ali je smiselno uporabljati druga, za učinke na ta virus nepreverjena zdravila? Vrsta ekspertov na spletu trdi, da taka zdravila usmrtijo več bolnikov kot sam virus. Zakaj se ne uporabijo tudi druga, dokazano učinkovita zdravila?

Že nekaj tednov je znano, da so Kitajci že proti koncu epidemije pričeli zdraviti z visokimi odmerki vitamina C in bili pri tem zelo uspešni. Danes (30. marca) na spletu iz Amerike poročajo o uspešnem zdravljenju petdesetih pacientov s srednje težko in težko obliko covid-19; pacienti so dobili odmerke C-vitamina intravensko. Podobno sporočilo, ki se nanaša na manjšo skupino pacientov v neki drugi ameriški bolnici, je bilo objavljeno že pred dvema dnevoma. Visoki odmerki vitamina C so, seveda, v konfliktu s priporočili farmacije, ki odmerke nad 500 mg proglašajo za nevarne.

Kot vidimo, rešitve so, le končati je treba sprenevedanje in odkrivanje učinkov ionov bakra in cinka; učinke srebrovih ionov so znali koristno uporabljati stari Egipčani že pred tisočletji!

Štefan Požlep ❁